

Humtank – vad är det?

En intervju med Anna Sofia Rossholm av Hans Hägerdal

I januari 2014 konstituerades en ny humanistisk tankesmedja, kort och gott kallad Humtank. Representanter för ett dussin olika lärosäten gick samman med den allmänna målsättningen att slå ett slag för humanioras nödvändighet för samhällsutvecklingen. Fakulteten för konst och humaniora vid Linnéuniversitetet har haft en ledande roll för att initiera Humtank. HumaNetten har därför pratat med Linnérepresentanten och filmvetaren Anna Sofia Rossholm för att få veta lite mer om den nya tankesmedjans roll och strategier.

Hans Hägerdal (HH): Hur startade Humtank och hur kom du själv med i denna verksamhet?

Anna Sofia Rossholm (ASR): Ursprungligen var det ett initiativ som kom upp från tre dekaner för humanistiska fakultetet i samband med ett dekanmöte, nämligen Peter Aronsson vid Linnéuniversitetet, Lynn Åkesson i Lund och Per-Olof Erixon i Umeå. Tanken uppkom att sätta ihop en grupp med deltagare från alla lärosäten med universitetsstatus. Det kan ses som ett svar på behovet att samla krafter och bilda opinion kring humaniorafrågor. På det stadiet var det ännu inte så preciserat, men det handlade om hur man kan bidra till att stärka utvecklingen för humaniora i bred bemärkelse.

Anna Sofia Rossholm, Linnéuniversitetets representant i Humtank.

En fråga som lämnades oklar var om det skulle vara en tankesmedja som ordnade med utgivning av rapporter och så vidare, eller om det mer skulle vara ett humanioras ansikte utåt och jobbade med opinionsbildning. Det kom snart att luta åt det senare. Akademikererna har också ambitionen att på sikt presentera fördjupade rapporter i angelägna frågor, med det kräver större resurser. Tanken blev då att Humtank skulle vara ett steg i den riktningen.

HH: Det har med jämna mellanrum talats om humanioras kris. Existerar det en sådan?

ASR: Vi har kommit överens om att undvika krisbegreppet. Det ger nämligen en känsla av att det är någonting som är här och nu. Men humanioras ställning är någonting som

har växt fram under lång tid. Snarare kan man uttrycka det så att samhället är under omvandling. Vi har en utveckling med digitalisering och globalisering som skapar vissa nya förutsättningar, och då måste vi hitta svar på dessa utmaningar. Det gäller för humaniora att hitta sin plats.

HH: Syns då humaniora alltför lite utåt, och vad kan man göra åt det?

ASR: Humtank kan stödja samverkan och tredje uppgiften. Idag är det tyvärr inte så meriterande att hålla på med dessa saker. För att ändra på detta måste det ske ett internt arbete inom universiteten. Vi kan lära oss att kommunicera bättre i media inklusive sociala media. Vi kan formulera forskning på ett mer lättillgängligt sätt. Trenden idag är att man skriver i alltmer specialiserade tidskrifter. Man måste kunna tala i termer som andra än specialister förstår. Humtank kan t ex arbeta produktivt i relation till sådant som utbildningspolitiken genom bland annat skrivandet av artiklar och mötesverksamhet.

HH: Hur har Fakulteten för Konst och Humaniora vid Linnéuniversitetet konkret bidragit till att lyfta dessa frågor?

ASR: Peter Aronsson har varit en av de tre dekaner som har drivit fram Humtank, och hans engagemang för samhället har bidragit till initiativet. Vårt universitet riktar sig alltmer utåt med nya centrumbildningar. Vi har även en stark konstnärlig praktisk inriktning. Här finns en stor praktisk-teoretisk potential för överbryggande verksamhet. Man kan också nämna satsningar på medical humanities.

HH: Universitetsledningens syn på humaniora som den uttryckts i media har ju inte varit okontroversiell. Hur tas det nya initiativet med Humtank upp från detta håll?

ASR: Jag tror att Humtanks arbete, i samband med att det har diskuterats av medierna, har gjort att universitetsledningen har fått en fördjupad bild av humaniora, som inte motsvarar de fördomar som ledningen gav uttryck för i en tidningsartikel för ett par år sedan. Det var mycket diskussion om nerskärningar av humaniora i samband med att Medelhavsinstitutet hotades nyligen. Det gjorde att flera journalister började prata om humanioras roll. Universitetsledningen har tagit tillbaka den lite plumpa beskrivning av humaniora som den tidigare gjorde sig skyldig till. Sedermera har den uttryckt sin tilltro till humaniora genom centrumbildningarna, där ju humaniora har en framträdande roll [med de postkoloniala och intermediala miljöerna]. Dessa framgångar har gjort att uppfattningarna har reviderats.

HH: Hur jobbar ni praktiskt? Vilka är era arbetsformer?

ASR: Vi har två möten varje termin, ett heldagsmöte och ett internat. Därtill har vi ett nätbaserat forum där vi löpande diskuterar vad vi kan göra, rörande sådant som artikel-skrivande, bloggar och arrangerande av seminarier.

HH: Kan du säga något mer om tredje uppgiftens betydelse? Riskerar den att komma bort bland alla krav på bibliometrisk mätning och ansökningar om externa medel?

ASR: Det är viktigt att uppgradera tredje uppgiften. Här måste vi sätta press på rektorerna. Det måste löna sig att jobba utåt. När det gäller det bibliometriska fokuset finns det olika uppfattningar bland oss. Inte heller dekanerna är överens om denna fråga. Det kommer upp i alla de diskussioner som hålls. Dock kan inte Humtank ta någon tydlig ställning rörande detta. Vid Linnéuniversitetet kan man se att pressen att publicera kanske har "lönat" sig såtillvida att humanisterna har varit mycket framgångsrika med att få in texter i rankade tidskrifter.